

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318010774
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1318010774.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Marcely Kosovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci obžalovaného Q. H., pre prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného Q. H. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. OT/214/2018 zo dňa 24.04.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. októbra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a § 285 písm. a/ Tr. por. sa obžalovaný

Q. H., nar. XX.XX.XXXX v A., bytom S. XX, M.

oslobodzuje

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava III sp. zn. IPv 472/18/1103 zo dňa 15.09.2018, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin pytliactva podľa §310 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na skutkovom základe, že

dňa 13.09.2018 v čase o 19.15 hod. na zdrži S. M. diela X., ktorá je rybárskym revírom s názvom „F. č. X zdrž VD S. - H.“ a číslom rybárskeho revíru X-XXXX-XX-X v užívaní správe B. T. D. - T. so sídlom A. K. XX, D. lovil ryby za pomoci 250 metrovej siete tzv. „žiabrovky“ natihnutej pomedzi tzv. „vtáčie ostrovy“, ktorý spôsob lovu rýb je výslovne zakázaný v zmysle ustanovenia § 13 ods. 1 písm. b/ zákona č. 139/2002 Z.z. o rybárstve, kde bol kontrolovaný pracovníkmi Rybárske stráže v zložení člen rybárskej stráže B. - T. V., číslo preukazu: XXXX a člen rybárskej stráže B., V.C. K., číslo preukazu XXXX, ktorí po tom, ako našli natihnutú predmetnú sieť na hore uvedenom rybárskom revíre dňa 13.09.2018 v čase o 07.00 hod. ráno túto priebežne sledovali, a to až do 19.15 hod. daného dňa, kedy k tejto sieti na svojom člne prišiel obvinený a za pomoci vesla kontroloval úlovok v sieti, pričom bol členmi rybárskej stráže prichytený priamo pri tejto činnosti, na základe čoho sa im snažil ujsť, avšak ho na svojom služobnom motorovom člne dostihli, pričom mu ako osobe podozrivej zo spáchania trestného činu následne obmedzili osobnú slobodu a na miesto privolali príslušníkov Poriečneho oddelenia Poriadkovej polície Prezídia Policajného zboru SR s tým, že po vytiahnutí siete z vody sa v tejto nachádzali chytené tri ryby, a to jeden Kapor rybníčný (lat. Cyprinus carpio) o dĺžke 55 cm a váhe 1 kg a dva Karasy striebřisté (lat. Carasius auratus) o dĺžke 38 cm a 34 cm a váhe 0,5 kg, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodenú spoločnosť B. rybársky zväz, V. organizácia A. V, X. XX, A. s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. OT/214/2016 zo dňa 24.04.2019 bol obžalovaný Q. H. uznaný vinným z prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. Podľa § 310 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., mu bol uložený trestu odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., bol obžalovaný pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. okresný súd obžalovanému uložil trest zákazu pobytu v blízkosti rieky Dunaj, a to bližšie ako 10 metrov od vodného toku po dobu päť rokov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému uložil trest prepadnutia veci a to, 250 metrovú sieť tzv. žiabrovka. Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. konštatoval, že sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd obžalovaného zaviazal knáhrade škody voči poškodenej spoločnosti B. T. D., V. Y. A. V, X. ul. č. XX, A. v sume 50,- €.

Proti tomuto rozsudku podali ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný.

Obžalovaný Q. H. prostredníctvom svojho obhajcu v dôvodoch odvolania uviedol, že už samotná skutková veta a opis skutku, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť nie je správny, resp. presný. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania a výpovedí poškodeného V. a svedka K., nie je pravdivé tvrdenie, že by obaja našli natiahnutú predmetnú sieť v rybárskom revíre „F. č. X zdrž VD S. - H.“, nakoľko svedok K. sa vo svojej svedeckej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.04.2019 jednoznačne vyjadril, že on predmetnú sieť videl až na brehu potom ako ju vytiahli policajti von z vody, a že on sieť vo vode nevidel. Nie je pravdou, že by obaja dňa 13.09.2018 v čase od 07.00 hod. ráno túto sieť predbežne sledovali, a to až do 19.15 hod., nakoľko svedok K. sa vo svojej svedeckej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.04.2019 jednoznačne vyjadril, že on na miesto prišiel až o 11:00 hodine. Rovnako je nepravdivé, že obžalovaný mal za pomoci vesla kontrolovať úlovok v sieti, nakoľko ani svedok ani poškodený sa nikdy na hlavnom pojednávaní nevyjadrili, že by tak mal obžalovaný konať. Okrem toho je nevyhnutné uviesť, že poškodený V. sa na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyjadril, že sieť/žiabrovku je možné vytiahnuť iba náradím ako je kotva a trojhák, teda náradím, ktorým je možné sieť zachytiť a vytiahnuť. Takýmto náradím v žiadnom prípade nemôže byť veslo, ktoré je ploché, hladké a klzké. Z uvedeného vyplýva, že veslom sa jednoducho 250 metrov dlhá sieť v žiadnom prípade a za žiadnych okolností vytiahnuť z vody nedá, je to technicky nemožné. Preto nie je možné, aby sa obžalovaný dopustil skutku týmto spôsobom. Svedok K. sa dokonca vo svojej svedeckej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.04.2019 jednoznačne vyjadril, že on osobne nevidel, ako obžalovaný vyťahuje sieť z vody. Nie je pravdou, že obžalovaný mal byť členmi rybárskej stráže (poškodeným a svedkom) prichytený priamo pri tejto činnosti (teda pri kontrolovaní úlovku v sieti), nakoľko ako sa aj poškodený aj svedok vyjadrili, obžalovaného mali títo prichytiť na úplne inom mieste, ako mala byť údajne natiahnutá sieť (okrem toho svedok K. podľa jeho slov ani nevedel kde sa sieť vo vode má nachádzať).

Obhajca poukázal na množstvo nezrovnalostí vo výpovediach, ktoré Okresný súd Bratislava III značne bagatelizoval, prípadne sa nimi vôbec nezaoberal. Nie je zrejmé, prečo poškodený keď mal fotoaparát a nafotil čln ako prichádza od brehu, nenafotil aj to, ako obžalovaný manipuluje so sieťou. Svedok sa dva krát rozdielne vyjadril, odkiaľ mali sledovať obžalovaného. Raz to malo byť zo súše a raz že z člna. Mali jeden ďalekohľad ale obaja mali vidieť ako obžalovaný manipuluje so sieťou na vzdialenosť 70 metrov v šere až tme. Nie je to technicky možné, okrem toho svedok C. K. vyslovene na hlavnom pojednávaní potvrdil, že on nič také nevidel. U obžalovaného sa nenašlo žiadne náradie, žiadne ryby, ani žiadne iné náčinie na lov rýb (sieťky, nádoby na ryby) ani žiadne náčinie využívané pri pytliactve. Rozpory vo výpovediach poškodeného a svedka vzhľadom na ich množstvo vzbudzujú vážne pochybnosti o ich vierohodnosti a nevylučujú, že títo vypovedali účelovo. Svedčí o tom aj fakt, že iba poškodený V. si pamätal nejaké skutočnosti, a aj to iba tie skutočnosti a taký priebeh skutkového deja, ktorý vyznieva v neprospech obžalovaného a odôvodňuje možnosť kvalifikácie jeho konania ako trestného činu. Svedok K. si nepamätal nič a v mnohom nepotvrdil ani výpoveď poškodeného V..

Obhajca vo vzťahu k uloženému trestu uviedol, že je neprípustné, aby súd konštatoval, že sa v prípade osoby obžalovaného aj napriek zahľadaniu jeho všetkých trestov, jedná o osobu špeciálneho recidivistu, nakoľko sa mal v minulosti už dopustiť druhovo totožného trestného činu. Uvedené konštatovanie je

v právnom štáte neprípustné. Posledný trestný čin, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť sa udial pred trinástimi rokmi. Od tejto doby obžalovaný vedie riadny život.

Vzhľadom na to, že v predmetnej veci existujú rôzne verzie skutkového stavu bez akýchkoľvek ďalších dôkazov, nemožno hovoriť o jeho objasnení bez pochybností a v takom prípade konštatovanie zodpovednosti obžalovaného z trestného činu za konanie vykazujúce znaky pyliactva je nepresvedčivé a predčasné. Nakoľko v tomto prípade nastala dôkazná situácia „tvrdenie proti tvrdeniu“, je teda logický záver, že tu existujú o vine obžalovaného podstatné pochybnosti, resp. že jeho vina nebola nepochybným spôsobom preukázaná. Z uvedených dôvodov žiada, aby odvolací súd rozhodol o nevine obžalovaného, teda aby zrušil Rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. OT/214/2018 zo dňa 24.04.2019 a aby rozhodol, že obžalovaný je nevinný, prípadne aby po zrušení rozsudku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného za splnenia podmienok § 293 ods. 5 Tr. por. a v zmysle § 294 ods.1, ods. 2 Tr. por. v neprítomnosti poškodeného.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca uviedol, že Trvá na podrobne uvedených dôvodoch odvolania a upriamil pozornosť odvolacieho súdu, že odsudzujúci rozsudok a v zásade aj samotná obžaloba je postavený na výpovedi jedného poškodeného, ktorý napriek tomu, že mal k dispozícii fotoaparát nevykonal z tejto udalosti žiadne fotografie. Okrem výpovede poškodeného tu nie sú žiadne iné dôkazy, ktoré by preukazovali, že obžalovaný sa mal dopustiť skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Poukázal na nezrovnalosti medzi výpoveďou poškodeného a jediného svedka. Objektívne z vykonaných dôkazov vyplýva, že skutočne obžalovaný nemohol konať tak ako sa opisuje v skutkovej vete. Navrhujem teda oslobodiť ho spod obžaloby. Pokiaľ by senát krajského súdu dospel k záveru, že vina obžalovaného je preukázaná obhajca je toho názoru, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je nielen mimoriadne prísny, ale aj neprimeraný k závažnosti konania, ktoré sa kladie obžalovanému za vinu. Navrhol preto alternatívne v prípade uznania viny uložiť mu trest podmienečný.

Na verejnom zasadnutí prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že rozsudok okresného súdu je zákonný a správny, a preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých

okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, avšak dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na to, že obrana obžalovaného spočíva v tvrdení, že daného skutku sa nedopustil. Priznanie obžalovaného v rámci prípravného konania bolo urobené v súvislosti s jeho obmedzením osobnej slobody, nemal možnosť zvoliť si advokáta, ani byť pri vyšetrovacích úkonoch, výsluchoch svedkov a nemohol im klásať otázky. Priznanie učinil, aby mal celú vec uzatvorenú a zabudnutú. Počas dokazovania sa vyskytlo množstvo nezrovnalostí vo výpovediach svedkov, svedok K. si už po polroku od skutku nič nepamätal, pričom jeho písomná výpoveď je identická s výpoveďou svedka V.. Pred súdom poškodený V. uviedol, že sieť sa dá vyloviť jedine náradím, pričom u obžalovaného sa nič také nenašlo. Zároveň uviedol, že stiahnutie siete trvá približne jednu hodinu, pričom obžalovaný to mal stihnúť za 10 minút a ešte aj unikať, čo je technicky nemožné. V čase skutku bola tma, takže svedkovia nemohli jasne a zreteľne vidieť, čo robí obžalovaný na člne. Obžalovaný mal čln s veslami a musel si byť vedomý, že jeho nádej na únik pred motorovým člnom je nulová. K obrane obžalovaného okresný súd uviedol, že obžalovaný zaujal k svojej vine počas trestného konania dva krát zamietavé a dva krát súhlasné stanovisko. Počas prípravného konania sa ku skutku nepriznal, počas výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie uviedol, že skutok spáchal, počas hlavného pojednávania konaného z dôvodu podaného odporu uviedol, že sa cíti byť nevinným zo spáchania trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu a napokon prostredníctvom svojho obhajcu v záverečnej reči pripustil akceptáciu alternatívneho trestu, čo súd chápe ako nezreteľne vyslovené opätovné priznanie. Za takto postaveného vnútorného postoja obžalovaného k danému trestnému činu považoval okresný súd vinu obžalovaného bez akejkoľvek pochybnosti za potvrdenú. Samozrejme, priznanie obžalovaného nepozbavuje súd povinnosti vykonať riadne dokazovanie preukazujúce vinu obžalovaného. Okresný súd preto poukázal na výpoveď poškodeného T. V., ktorý vo svojej výpovedi farbisto a plasticky opísal priebeh sledovačky, ako aj okolnosti zadržania obžalovaného. Argument, že v čase skutku bola tma, a preto svedkovia nemohli riadne vidieť manipuláciu obžalovaného so sieťou neobstojí, v prvej polovici septembra, ešte za letného času, je viditeľnosť v našich zemepisných podmienkach dobrá. Neobstojí ani argument, že obžalovaný sa rybárskej stráži nesnažil utiecť, nakoľko si mal byť vedomý, že má iba čln s veslom, keďže svedkovia V. aj K. zhodne uviedli, že keď ich obžalovaný spozoroval, začal veslovať ako o dušu práve medzi ostrovy, do miest s plytšou vodou, kam sa čln s motorovým pohonom a hlbším ponorom nedostane. Svedkovia vypovedali, že čln obžalovaného zachytili iba v poslednej chvíli. Súd poukazuje na výpovede vypočutých svedkov, ktorí zhodne, jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností uviedli, že obžalovaný pri plavbe od brehu na miesto činu motor nemal. Motor nevideli - a na obžalovaného pozerali ďalekohľadom, ani nepočuli - a to boli od neho 60 metrov na tichej rieke, kde ich nerušili žiadne iné civilizačné zvuky.

Po takto vykonanom dokazovaní, zhodnotení jednotlivých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti dospel okresný súd k záveru, že skutok, ktorý je popísaný vo výrokovej časti rozsudku sa stal, dopustil sa ho obžalovaný Q. H., jeho konanie je možné kvalifikovať ako prečin pytlactva podľa ustanovenia § 310 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, a to tak po stránke subjektívnej, ako aj objektívnej.

Krajský súd musí konštatovať, na rozdiel od súdu okresného, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v predmetnej veci bolo potrebné postupovať v zmysle zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“, keďže zásadná medzera, ktorá vznikla v dôkazoch v neprospech obžalovaného, narušila istotu, ktorá je nevyhnutná na to, aby bolo možné pri uznaní viny vylúčiť akýkoľvek iný záver.

Pokiaľ totiž na základe dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, vyplýva existencia dvoch skupín dôkazov stojacich proti sebe, súd nemôže urobiť jednoznačný záver, že sa skutok stal, resp., že ho spáchal obžalovaný (ako v tomto prípade, keď absentuje ucelená reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodit' bezpečný záver, že sa skutok stal), je potrebné postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a obžalovaného oslobodiť spod obžaloby pre skutok v nej uvedený.

Náležité zistenie skutkového stavu veci jednoznačne vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Nemôže ísť len o pravdepodobnosť dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo dokonca celkom opačného záveru. V predmetnej veci nebolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa vôbec skutok stal.

Je dôležité pritom pripomenúť, že na podanie obžaloby je postačujúce tzv. dôvodné podozrenie, že konkrétna osoba sa dopustila konkrétneho trestného činu, avšak pre uznanie viny obžalovaného pred súdom sa vyžaduje nespochybniteľné a jednoznačné presvedčenie súdu o preukázaní toho, že ku konkrétnemu skutku došlo, že tento skutok je trestným činom a že sa ho dopustil práve obžalovaný. V opačnom prípade je potrebné postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Pokiaľ je tu existencia o nepriameho dôkazu, musí byť tento dôkaz jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený. V rámci dokazovania treba vinu preukázať jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností a v žiadnom prípade nie je možné sa uspokojiť so situáciou, že nejaký fakt nie je vylúčený. V prípade prijatia takéhoto spôsobu argumentácie by potom na uznanie viny postačovalo len to, že akúkoľvek domnienku či subjektívny názor nie je možné vylúčiť, čo je v rozpore so základnými zásadami trestného konania.

V danom prípade nastala situácia, keď z vykonaného dokazovania nie je možné vzhľadom na rozpory vo výpovediach svedkov ako i absenciu ďalších dôkazov jednoznačne ustáliť, že sa stal skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba. Pokiaľ okresný súd argumentuje aj tým, že obžalovaný viac krát zmenil svoj postoj, je potrebné pripomenúť, že obžalovaný má právo brániť sa akýmkoľvek spôsobom. Navyše, jeho obhajobné argumenty neboli jednoznačne a bez pochybností vyvrátené inými či už priamymi alebo nepriamymi dôkazmi.

Odvolací súd teda uzatvára, že na základe odvolania obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Pokiaľ ide o rozhodnutie krajského súdu o uplatnenom nároku na náhradu škody, bolo potrebné obligatórne v zmysle § 288 ods. 3 Tr. por. odkázať poškodenú stranu na civilný proces, nakoľko obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.